

GLENBITEN

Nr 1 2020

SAIGIT STYRELSE 2020

ORDFÖRANDE

Helen Eriksson
Filarvägen 9
176 71 Järfälla
070 299 8387

skattungen@yahoo.se

VICE ORDFÖRANDE

Annica Bladh-Jacobsson
Sandviksvägen 10
618 34 Kolmården
0768 646 887

annica_morris@hotmail.com

KASSÖR

Ingrid Wennerhag
Lilla Mölleröd 1615
282 65 Bjärnum
070 712 7307

ingrid@pcsyd.se

SEKRETERARE

Karl Smedstad
Spjälkövägen 1 B
372 97 Ronneby
0733 664 916

karlsmedstad@hotmail.com

sekreterare.saigit@gmail.com

STYRELSELEDAMOT

Annica Bladh-Jacobsson
Sandviksvägen 10
618 34 Kolmården
0768 646 887

annica_morris@hotmail.com

STYRELSELEDAMOT

Lisa Beste
Höjdvägen 5
756 53 Uppsala
070 142 3417

lisa@beste.se

SUPPLEANT 1

Anette Forslund
Fårabökevägen 309
265 72 Kvidinge
070 457 515

buenazos.anette@yahoo.se

SUPPLEANT 2

Pernilla Ulfvengren
Fleminggatan 99
112 45 Stockholm
070 827 3764

penilla.ulfvengren@gmail.com

GLENBITEN

Ansvarig utgivare: Helen Eriksson
Redaktör: Pernilla Ulfvengren

Glenbiten nr 1 år 2020!

Den 17:e årgången!

Sid 4	Ledaren
Sid 6	Upprop!
Sid 8	Gwendolyn och Emeth
Sid 10	Årsmötet
Sid 11	Ny hedersmedlem!
Sid 12	Årets Glen
Sid 13	Glenträff Ornö
Sid 14	Hundmässan

Framsida: Hagrid i vårsolen i Cambridge, US

Baksida: Hagrid på skidsemester i Vermont, US

Ordförandens rader...

År 2020 ser ut att bli ett spännande år för SAIGIT och dess medlemmar! Den 1:a maj arrangerar SAIGIT en officiell utställning i Tånga Hed där vi hoppas på stor uppslutning. Ta chansen att anmäla din hund och umgås med andra glenentusiaster. Vem vet – kanske får ni med er en eller annan rosett hem?

Ett annat glenäventyr går av stapeln den 16:e – 17:e maj på Ornö i Stockholms södra skärgård. Där träffas vi med våra hundar för att umgås och pröva på många olika aktiviteter, däribland agility och 'barn med hund'. Läs mer i annonsen längre fram i tidningen. Det planeras även ett 'pröva på viltspår' i Skåne under våren. Glennarna brukar tycka att det är roligt och spännande och det är bra för självförtroendet att de får lära sig att lita på sin nos.

Glöm heller inte bort att fira St:Patricks day lördagen den 14:e mars. I Stockholm går en färgsprakande parad, med många irländska hundar, genom city och avslutas med fest och gamman i Kungsträdgården*.

Gå gärna in på vår hemsida då och då för att se uppdateringarna på våra kommande evenemang!

Som er nya ordförande vill jag gärna träffa så många av er som möjligt under årets aktiviteter i klubben. Min önskan är också att fler ska få ynnesten att leva med en Irish Glen of Imaal Terrier. Förhoppningen är därför att det ska födas ett antal knubbiga små glenvalpar i år...

/ Helen Eriksson

* Paraden inställd i år men fira kan man göra ändå!

VARMT VÄLKOMNA TILL VÅR OFFICIELLA UTSTÄLLNING AV IRISH GLEN OF IMAAL TERRIER I VÅRGÅRDA

Fredagen den 1 maj 2020 klockan 14:00

Arrangör och utställningsplats

The Swedish Association of the Irish Glen of Imaal Terrier

Plats: Hemvärnsplanen vid Tångahallen, Vårgårda

www.tangahed.se

Anmälan öppnar

1 mars 2020

Sista anmälnings- och betalningsdag

Fredagen den 10 april

Anmälningsavgifter

Vuxna hundar: 300 kr

Valpar och veteraner: 200 kr

Anmälan och övrig information

Se PM på SAIGIT:s hemsida www.saigit.se

Domare: Lars Adenby

Reservdomare: Elaine Butler

Information

Karl Smedstad

karlsmedstad@hotmail.com

Telefon: 0733 664 916

UPPROP TILL ALLA MEDLEMMAR – VISST VILL VI TRÄFFAS MER I KLUBBEN!

ibland får vi i styrelsen frågor från nya medlemmar om vad som händer i klubben. Man vill gärna ha träffar eller andra aktiviteter tillsammans med andra medlemmar. Ibland är det så lyckligt att en eller ett par ledamöter i styrelse eller kommittéer har idéer och tid att arrangera något, men det är omöjligt att några enskilda personer kan täcka hela landet.

Därför vill vi i styrelsen locka fler att hjälpa till – det behöver inte vara så märkvärdigt som det kanske låter. En trevlig aktivitet kan vara så enkel som att träffas på en skön plats med möjlighet till gemensam promenad, och att sitta och prata och fika (där hundarna kan vara med). Den som vill kan lägga till extra krydda genom tävling, lek eller något annat, men det räcker långt med att träffas, promenera och ”prata glen”.

Andra aktiviteter kan gå ut på att någon som har kunskaper inom ett område kan ge övriga deltagare en introduktion och lite pröva-på. Några medlemmar har ett antal gånger på detta sätt erbjudit pröva-på inom viltspår, men det finns säkert flera andra områden som lämpar sig för en aktivitet i all anspråkslöshet. För övrigt är det bara fantasin som sätter gränsen för vad man kan hitta på.

Känner du dig inspirerad att medverka till ökad social aktivitet i klubben?

Du kan stå som värd för en aktivitet och själv hålla i planering och genomförande. Oavsett vad du vill bidra med, kontakta styrelsens nya aktivitetsansvariga ledamot, Lisa Beste. Då får du hjälp med att undersöka hur många medlemmar som bor inom rimligt avstånd från din aktivitet, bestämma lämpligt datum, och att marknadsföra aktiviteten i Glenbiten, Nyhetsbrevet och på hemsidan.

Om du istället har en idé eller ett konkret önskemål som du gärna skulle se förverkligat, men inte tror dig om att kunna hålla i själv, kanske det finns någon annan som kan och vill eventuellt tillsammans med dig. Om intresset för en viss aktivitet är tillräckligt stort kan vi försöka engagera någon utomstående resurs som är kunnig på området. Om du vill vidarebefordra en idé för att vi i styrelsen ska sätta den i verket den tar du också kontakt med Lisa.

Lisa Beste når du på lisa@beste.se, eller 070 142 34 17.

GWENDOLYN OCH EMETH

möter en husky

En lång, mörk, regnig vinter går mot sitt slut. Stormen snor envist runt knutarna men de minst lika envisa snödropparna säger att det är deras tid som kommer.

Gwendolyn och Emeth stannar gärna inne men blir ändå saliga så fort jag säger de magiska orden som hos oss blivit ”promprom”. Oberoende av väder rusar de runt i vild glädje. Sen sticker Emeth iväg medan Gwendolyn alltid återvänder i full fart för att kolla att jag hänger med. Hon tar ett jättesprång upp mot min hand som jag håller ut från kroppen; sen sätter hon efter Emeth och så tillbaka igen. Emeth leker kurragömma med Gwendolyn genom att flyga över det stora diket in i skogen. Gwendolyn stannar på vägen och hoppar jämfota av upphetsning tills hon får syn på honom igen. De jagar varandra, motionerar sig själva. Det är skönt för en numera rätt gammal matte som inte rör sig så fort.

Här kommer aldrig några andra hundar, tänker jag tills det händer. Precis när vi ska vika av in i skogen från grusvägen kommer två jägare med en husky. Gwendolyn och Emeth sätter fart emot dem.

-De attackerar! ropar jag och rusar efter så fort jag kan. Men naturligtvis hinner jag inte ikapp, och mina bestar anfaller huskyn. Men då har de inte räknat med jägarna. Den ene ger Emeth en spark så att han flyger flera meter.

-Din lelle röttjävel! ryter han på den mest genuina västgötska. Emeth låter sig inte avskräckas, men nu har jag hunnit fram och hugger honom i nackskinnen.

Gwendolyn har lugnat ner sig en smula och är inte svår att få tag på. Jag ber jägarna om ursäkt och undrar hur det gått med huskyn. Jägaren kastar en blick på sin hund som inte rört en min.

- Han är rätt töljer, säger han.

Den gången gick det alltså bra. Men jag önskar jag kunde hitta ett sätt att få Gwendolyn och Emeth att bara vifta på svansen när de möter andra hundar. Kanske borde vi gå kurs hos Alexandra från TV-dokumentären ”Alexandra och alla hennes hundar”. Hon bor inte långt härifrån.

Jag tvekade att ta med hundarna till Saigits årsmöte i Jönköping med tanke på eventuella råkurr. Men Gwendolyn skulle få en liten pokal, och jag tänkte att de kanske trots allt uppskattade utflykten. Roligare än att stanna hemma i alla fall. Karl Smedstad räddade mig när jag kört fel (som jag alltid gör), och när vi klev ur bilen fick Emeth syn på Karls Ella, en tik bra mycket större än han själv.

Guud, så underbar! hojtade han. HURRA! Kanske jag får para mig?

Ju mer jag ser av interaktionen mellan mina hundar och andra, desto mer övertygad blir jag att glennar kan känna igen sina rasfränder. De kan naturligtvis också ryka ihop, men Emeths blixtförälskelse när han möter en glentik liknar ingenting annat. Också Gwendolyn uppförde sig väl i gruppen, och eftermiddagen blev lyckad.

Nu väntar vi som sagt bara på våren. Mina två unghönor har börjat värpa. Deras ägg är pyttesmå och kallas bland hönsfolk för prinsessägg. Mina två återstående ungtuppar, Cedric och Douglas, ska förhoppningsvis snart flytta till nya hem och få varsin egen flock. Det är deras dröm i livet, liksom det är Emeths dröm att än en gång få para sig med en glentik.

Marianne Ahrne

ÅRSMÖTE I JÖNKÖPING 8 FEBRUARI 2020

Annica, Lars, Annette, Ingrid, Helen och Marianne
med glennarna Tara, Rocky, Wera, Ella, Emeth och Gwendolyn

Årsmötet ägde i år rum på Villa Björkhagen i Jönköping, där åtta medlemmar och sex glennar hade en trevlig och givande eftermiddag.

Ove Johansson, ordförande för SKK:s föreningskommitté, inledde med en intressant presentation före mötet om SKK:s organisation och om arbetet i en rasklubb. Ove tjänstgjorde sedan förtjänstfullt som årsmötets ordförande.

Mötet biföll enhälligt styrelsens förslag att kalla Ingela Ryhede som hedersmedlem.

Efter mötet delades pokaler ut till årets glen, Hedda ("Wera") och till årets veteran, Kiribillis Fine Gwendoline ("Gwendolyn").

INGELA RYHEDE – NY HEDERSMEDLEM

SAIGIT:S årsmöte 8 februari 2020 biföll enhälligt styrelsens förslag att kalla Ingela Ryhede till hedersmedlem för klubben.

Ingela Ryhede var initiativtagaren till, och eldsjelen bakom, grundandet av vår rasklubb. Runt Bilbo's Joannah Glendalough (Gwinnie) – Annette Anderssons och Ingela Ryhedes samimporterade tik – och hennes första kull och deras ägare växte också den första styrelsen fram. Ingela var under ett stort antal år själva navet och den samlande kraften i SAIGIT. Hon ordnade och organiserade, höll i kontakter och entusiasmerade oss alla i arbetet med klubben.

Ingelas konstnärliga yrke satte också sin prägel på allt material associerat till SAIGIT. Vi fick, bland mycket annat, härligt tecknade glennar här och var, en irländsk hed i storformat till vår rasmonter samt en dalaterrier till terrierklubbens circuitutställningar i samband med Världsutställningen i Stockholm 2008.

I sin roll som ordförande i SAIGIT var Ingela outtröttlig i sitt arbete för att synliggöra och uppmärksamma glennen, både inom och utanför klubben. Hon var, exempelvis, mycket engagerad i uppstartandet av NSTK – Kommittén för numerärt små terrierraser. Även om Ingela idag är 'hundlös' vet vi att hennes hjärta alltid är troget vår Irish Glen of Imaal Terrier.

GRATTIS OCH TACK

ÅRETS IRISH GLEN OF IMAAL TERRIER

Poänggivande utställningar 2020:

Göteborg 5/1	Göteborg 6/1		

ÅRETS IRISH GLEN OF IMAAL TERRIER 2020

Antal utställningar	Deltagande hund	Total poäng (5 bästa)	Fem bästa poäng	Antal BIR/BIM
2	Gleann Lazybone Luke	21	11 10	1 / 1
2	Bowler Hat's Boogie Woogie	21	10 11	1 / 1

Gleann Lazybone Luke "Sid"

Bowler Hat's Boogie Woogie "Smilla»

HANLISTA

Antal utställningar	Deltagande hund	Total poäng (5 bästa)	Fem bästa poäng	Antal BIR/BIM
2	Gleann Lazybone Luke	21	11 10	1 / 1

TIKLISTA

Antal utställningar	Deltagande hund	Total poäng (5 bästa)	Fem bästa poäng	Antal BIR/BIM
2	Bowler Hat's Boogie Woogie	21	10 11	1 / 1

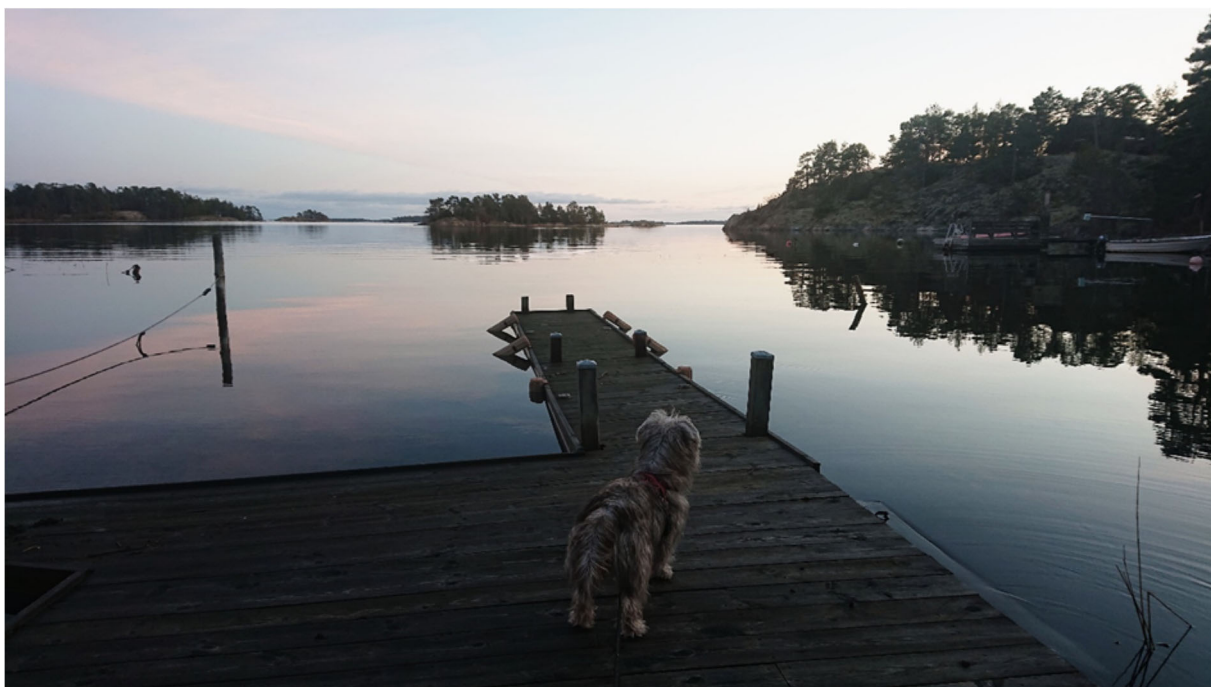

Foto: Olav Karlsson

GLENTRÄFF PÅ ORNÖ

Varmt välkommen på **Glenträff** helgen den 16:e – 17:e maj! På vackra Ornö i Stockholms södra skärgård möts glennar och vi, deras ägare, för att umgås under trevliga former. På schemat står allehanda glenaktiviteter såsom agility, barn med hund, ringträning, tipspromenad och vår favorit i repris: Glenracet!

För att komma till Ornö tar man färjan från Dalarö. Den går regelbundet men plats bör bokas i förväg. Tur och retur kostar runt 100:-. För er som önskar stanna över natt finns ett antal rum reserverade på Sundby Gård – ett bed & breakfast med charmiga rum i lantlig stil.

Har ni förslag på aktiviteter eller frågor angående glenträffen hör av er till:

Olav Karlsson (fastboende på ön): 072 – 350 90 00

Mail: olav.karlsson@gmail.com

Lisa Beste (aktivitetskommittén): 070 – 142 34 17

Mail: lisa@beste.se

Håll utkik på vår hemsida, saigit.se, för uppdateringar och mer information.

HJÄRTLIGT VÄLKOMNA!!!

ELLA I RASMONTERN PÅ STOCKHOLMS HUNDMÄSSA 14–15 DECEMBER 2019

Lördag morgon med Jussi, mig och Signe

Så var det dags igen. Husse packade bilen full med prylar till SAIGIT:s rasmonter. Han tog till och med sig en vattenskål och en flaska med vatten, trots att han vid det här laget borde lärt sig, att jag inte dricker vatten ur en skål på marken. Vattnet i diken, åar och vattenpölar smakar ju så mycket bättre.

Jag heter Ella, är född i Hereford i England för drygt 10 år sedan, och var på väg till min tredje tjänstgöring i SAIGIT:s rasmonter på Stockholms Hundmässan.

Jag trivs bra i rasmontern, och tack vare mitt engelska påbrå är jag mycket socialt kompetent och kan prata länge om väder och vind. Särskilt om regn som jag hatar och inte vill gå ut i.

På fredag eftermiddag kom vi upp till mässan, där Tobias och husse byggde upp rasmontern, varefter vi fortsatte till hotellet på Södermalm. Husse säger att det är ett bra "hundhotell". Jag misstänker, att närheten till Fotografiska museet och ett par av husses favoritpubar i Stockholm också spelar viss roll i sammanhanget. För min del passar det utmärkt, då golvmattorna i korridorerna är precis lagom sträva för att kunna klia sig lite på ryggen och på nosen på väg till de mycket bekväma sängarna i hotellrummet.

Jussi och jag tog förmiddagsskiftet på Mässan som vanligt, men i år hade vi också sällskap med Signe, en liten trevlig tjej. Jussi är en lustig typ, som lärt sig ett väldigt märkligt trick, som gör stor succé i rasmontern. Han sitter på ändan som en surikat med framtassarna upp i luften. Måste kanske lära mig det tricket, då det verkar inbringa mycket hundgodis.

Jag tittade in till rasmontern med Kerry Blue Terrier bredvid men kunde inte upptäcka Nelson i år. Vi träffades första gången för tre år sedan, och jag har varit lite förälskad i honom sedan dess. Kollade även in montern på andra sidan, där Nisse, en Irländsk Terrier, låg utsträckt på ett trimbord. Han morrade (!!) åt mig. Ungdomen verkar inte ha någon respekt för äldre damer nu för tiden.

Matte presenterar mig för några besökare. Kolla in Nisse till höger!

Vilket underbart hundliv att bli kliad på en hel dag

På söndagen hade jag också förmiddagspasset. I samband med skiftavlösningen fick husse plötsligt lite panik, då han upptäckte, att det bara fanns *en* glen, som kunde gå i rasparaden. Jag hade blivit opererad i analsäckarna ett par månader tidigare, och veterinären hade rakat hela ändan och även svansen, som bara hade en tofs kvar längst ut. Nu hade dock pälsen, som tur var, vuxit ut en hel del, men jag var kanske inte riktigt i bästa skick för att gå i rasparaden. Men så blev det!

Vi fick vänta rätt länge tillsammans med en hopar andra hundar bakom ett svart skynke. En testosteronstinn stöddig bullterrierkille levde rövare och försökte klå upp alla andra. Jag, en cool skyeterrier och ett par foxterrierflickor var inte särskilt imponerade.

Kön rörde sig framåt. Snart stod vi längst fram, och det blev vår tur att glida ut genom skynket. "Wow"!! Spotlights lyste på mig, och en speaker talade om hur fin jag var. Och massor med folk, som kommit dit bara för att hälsa på mig! Jag blev tvungen att släpa upp husse på läktaren för att hälsa ordentligt.

Eftermiddagen blev lite lugnare, och framåt kvällen packade vi in alla prylar i bilen igen, satte GPS:en på Blekinge och styrde söderut i den kolsvarta, regniga kvällen. Efter ännu en hotellövernattning, med nya underbara korridor-mattor och bekväma sängar, nådde vi så hemmet igen, och vi alla tre fick ta igen oss några dagar innan nästa äventyr (julfirande med två hundar och två katter i Östersund).

Författat av Ella (Romainville Honeysuckle) med viss hjälp från husse,
Karl Smedstad

Vinnarbilder till almanackan 2021!

Månadens bild Januari

FOTOGRAF:

Åsa Finell

Månadens bild Februari

FOTOGRAF:

Arne Wennerhag

HUNDENS VANLIGASTE HJÄRTSJUKDOM

Myxomatös hjärtklaffsdegeneration (MMVD) är hundens vanligaste hjärtsjukdom. Sjukdomen drabbar i lägre åldrar framför allt hundar av små till medelstora raser. Bland hundar över tio år förekommer sjukdomen bland alla raser. Den innebär att hjärtats klaffar inte längre håller tätt, vilket påverkar förmågan att pumpa blod.

Det finns idag inget klart svar på varför vissa raser utvecklar sjukdomen vid yngre ålder än hundar av andra raser. Frågan är föremål för forskning vid SLU (Statens LantbruksUniversitet), och finansieras av bland annat SKKs forskningsfond. Det man sett hittills är att raser som är extra drabbade av sjukdomen har högre koncentrationer av serotonin i blodet.

Ofta märker inte ägaren till en hund med denna hjärtsjukdom något onormalt förrän det gått ganska långt. Ibland kan veterinären höra ett blåsljud, men ofta går myxomatös hjärtklaffsdegeneration obemärkt förbi tills hunden utvecklar tydliga tecken på hjärtsvikt, som andningsproblem, trötthet och aptitlöshet.

TESTA DIN HUND!

Så kan du kontrollera att din hund sannolikt inte har hjärtsvikt: Genom att räkna det antal andetag som din hund tar under en minut i vila kan du kontrollera att den med största sannolikhet inte har drabbats av vänstersidig hjärtsvikt med lungödem.

Om hunden vid upprepade mätningar när den är helt avslappnad, alltså vilor djupt eller sover utan att drömma, tar färre än 30 andetag per minut har den med största sannolikhet inte akut hjärtsvikt med lungödem.

Om hunden verkar trött, och dessutom har hög andningsfrekvens vid upprepade mätningar i djup vila eller sömn, bör du ta kontakt med veterinär för vidare utredning för hjärtsjukdom (eller ev. annan sjukdom).

Hjärtmedicinen Pimobendan har hos hundar med konstaterad MMVD visat sig förlänga den asymtomatiska perioden med i genomsnitt 15 månader, och även den totala livslängden, utan allvarliga biverkningar. Inget annat preparat har tidigare visat sig ha sådan effekt.

Källor:

SLU (Statens LantbruksUniversitet), www.slu.se

Agria, www.agria.se

Sportlov!

